

ELS TRES DALLAIRES

Tradicional catalana

Aprisa de Miquel Àngel Tena, de Balaguer, que la cantava amb "La Rural"

N'hi havia tres dallaires
que en dallen del bon blat.
Els dos dalla que dalla
petita, bonica,
l'altre no pot dallar
petita com va.

Lom là, que de l'aire l'aire.
Lom là, que de l'aire va.

Si n'hi ha una minyoneta
que els ne porta l'esmorzar:
"Que en teniu el dallaire
que no voleu dallar".

"Mon mal és mal d'amoretetes
que és mal de festejar,
d'una donzelleta rossa
que em fa morir i penar.

Aniré a n'el seu pare
si me la vol donar,
i si ell no me la dóna
jo la faré robar.

Pels miquelets d'Andorra
o pels de Perpinyà".
Ja en truquen a la porta:
"Hola, hola qui hi ha?"
"La vinc a buscar".